

Driëntwintigste jaargang no. 5

sept. - oktober 1971.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Familiegemeenschap

Wij, de familiegemeenschap, erkennen verbonden te zijn met ons voor- en nageslacht en zijn ons bewust van een door God geschapen natuurlijke- en organische eenheid, die reeds eeuwen bestaat.

Wij streven ernaar alle familieleden weer in deze gemeenschap te verenigen, op grond van gemeenschappelijke afstamming en geschiedenis en elkaar te helpen en van dienst te zijn.

Als zonen en dochteren van een oud-Fries-eigen erfd geslacht voelen wij ons verplicht de belangen van ons geslacht te behartigen, de familie-band te versterken en de studie over het voorgeslacht te bevorderen.

-0-0-

De Nijdamstra-Stichting.

Op blz. 51 van de "Tynge" juli-aug. nummer heb ik iets gezegd over de Stichting.

Ik heb er de nadruk op gelegd, wat m.i.z. absoluut nodig is. Hebt U het gelezen?

Ik hoop van niet, want er is geen reactie op gekomen. Daarom lees het vandaag en kom over de brug.

-0-0-

Vrijwillige Bijdragen

Vrijwillige Bijdragen kunnen worden gestort op postrekening nr. 82.67.24 t.n.v. penningmeester Nijdamstra Stichting te Groningen.

-0-0-

Het Familiewapen

Het Familiewapen is niet meer te krijgen. Stort dus geen geld meer op mijn giro. Ik heb met deze aktie 25 familieleden in het bezit kunnen stellen van dit prachtig uitgevoerd wapen.

-0-0-

Donatie

Een woord van dank aan al diegenen die gevolg hebben gegeven aan mijn vriendelijk verzoek tot betaling van het verschuldigde over het verenigingsjaar 1971.

Mochten er nog leden zijn die door omstandigheden nalatig zijn geweest dan is dit een oproep alsnog aan het gedane

verzoek van de penningmeester te willen voldoen, waarvoor hij zeer erkentelijk zal zijn.

Het bespaart hem overbodige correspondentie.

-0-0-

Friese Wouden

Moai, sûnder wjergera binne de Wâlden:

Jaren geleden was de voornaamste bron van inkomsten voor de woudlieden het houden van bijen.

Op menige boerenhuizingen, ook wel bij burgers zag men achter de boerderij of huis tal van bijenkorven.

Zo'n stal meestal een hok was opgetrokken van ruw ongeschaafd hout, met open zijde naar het zuiden gekeerd.

Dat er vele soorten van bijen bestonden, wist men nauwelijks.

Men kende: een koningin, tal van mannelijke bijen (darren) plaatselijk broeders genoemd en duizenden vrouwelijke bijen,

(werksters). Dat er nog andere soorten waren, zoals Italiaanse, Carnivolese en Cyprische hield men zich niet mee op.

In de maanden mei tot september had men nog veel werk van zo'n bijenstal want het ging natuurlijk om voordeel er uit te halen.

Van oudsher was het de gewoonte, de bijen in de maand mei, wanneer de koolzaadvelden bloeiden, per wagen, of per schip naar de kleistreken te brengen.

Bij voorkeur werd de nacht voor het vervoer gebezigd, omdat het van groot belang is de bijen op de koelste uren over te brengen.

Als de koolzaadvelden waren uitgebloeid werden de bijen weer naar de wouden teruggeschaafd, naar de boekweitvelden. Na de boekweitvelden kwam de heide aan de beurt.

Zo moest de Imker zomers wel driemaal heen en weer trekken.

Een Friese schrijver, schreef in 1765 over de wouden:

De velden die hier in grote menigte met heide bedekt zijn en niet tot bouwen worden aangelegd, verschaffen een nuttig voedsel voor de honigbijen, die hier niet alleen vermenigvuldigd worden aangekweekt, maar ook in de zomer van de hoge landen worden heengevoerd en weder in de nazomer thuis gehaald worden, 't geen in droge en goede jaargetijden ongemeen veel was en honig uitlevert.

De bloemen van de boekweit geven ingelijks een overvloed van honig en zijn zulks zeer voordelig van dat soort van liefhebberij. En gelijk dus de wouden de kleilanden een aanmerkelijke winst aanbrenge, zo bedienen zich de woudlieden des voorjaars van het koolzaad dat op de klei was en niet minder is tot uitlevering van honig, doch met dit

onderscheid, dat alle bloemen op de hoge landen altoos witte honig geven en de wouden geen andere dan rode, die in waarde veel minder is dan de witte.

Zoals bij meer bedrijven het geval was, hield men ook bij de bijenhouderij er zogenaamde geheimen op na.

Enkelen wisten de bijen te "bespreken". Wanneer bijv. een bijenzwerm in de hof rondzweefde en neiging had om de hof te verlaten en weg te vliegen, hadden sommige de geheime wetenschap, door enige woorden te prevelen, de zwerm te behouden. Ook wanneer men een vreemde zwerm bijen zag vliegen van een onbekende stal kon dit middel worden toegepast.

De oude gewoonte was het, wanneer men op een wandeling een zwerm aan een tak vond hangen en dus niet wist wie de eigenaar was, bij gebrek van beter er maar een kledingstuk bij hing, als bewijs dat de zwerm door hem was gevonden.

Men heeft de bijen altijd als iets bijzonders beschouwd.

Kwam een Imker te overlijden dan mocht niet worden verzuimd de korven een weinig te verplaatsen, of er moest even aan worden getikt. De nijvere diertjes kregen zo het bericht van de dood van de baas. Verzuimde men dit, dan zou er weinig van de stal bijen terecht komen.

Men had steeds dezelfde soort van korven, bijenwoningen.

De korven zijn van strooi vervaardigd, omwonden met z.g. "spleuten" de bast van een boom, die langs de wallen groeide. Het vervaardigen van de korven, het snijden van de "spijlen" die de reuten in de korven houden, was een winterwerkje.

In de tegenwoordige toestand der bijkerij is een enorme vermindering merkbaar.

Jaar op jaar neemt het getal Imkers af, dus ook de bijenstallen. Vooreerst is het alsof de lust van het "bijken" steeds vermindert.

Waar grootvader een voorname Imker wass en kon vertellen van zijn reizen naar de klei, heeft de vader het bedrijf al beperkt en heeft de zoon de gehele bijkerij afgeschaft. Ook is de veranderde leefwijze mede oorzaak van de achteruitgang. De primitieve en zuinige levenswijze, zoals onze voorvaders gewend waren, gelukt in deze dagen niet meer.

Ook is geleidelijk de teelt van koolzaad vermindert in de boekweitbouw en de heidevelden door ontginning.

De ouderwetse grote bijenstallen vindt men maar weinig meer.

Waar vroeger nog duizenden korven werden geteld, dit getal nu tot honderden is gedaald. Wie de laatste jaren op de winst van de bijen ging bouwen, kwam dikwijls bedrogen uit.

Wat verloren ging, de liefde voor het nijver volkje bleef. Als twee Imkers elkander ontmoeten, dan behoeft men niet te vragen wat hun onderwerp is. De Imker ziet met welgeval- len zijn nijver volkje uit- en invliegen.

-0-0-

Familie Berichten

Wij zijn getrouwd:

Tjipke Wijnia
en
Gezina Buigel

12 augustus 1971
De Hietbrink 10
Emmen.

-0-0-

Marten Wijnja
en
Hinke ten Brink

geven u, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats vinden op woensdag 22 september a.s. 's middags om 3.00 uur ten stadhuize te Sneek.

De Kerkelijke Bevestiging en inzegening vindt plaats om 4.00 uur in de Baptisten Kerk te Sneek door de Weleerw. heer Ds. J. van Dam.

Sneek, september 1971
Regenboogstraat 9
Lijnbaanstraat 8
Toekomstig adres:
Kerkgracht 3,
Sneek.

-0-0-

Bart Nijdam
en
Anneke Ravensbergen

geven u mede wederzijdse ouders kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats vinden dinsdag 28 september a.s. om 1.30 uur n.m. in het Gemeen- tehuis te Sassenheim.

Kerkelijke inzegening zal plaatsvinden in de geref. kerk

-69-

aan de Julianalaan te Sassenheim om 2.30 uur n.m. door de
Weleerwaarde Heer Ds. H. v.d. Berg.

Tijdelijk adres:

Dorpstraat 46,

Warmenhuizen.

Sassenheim, 14 september 1971

Vrouwenpolderstraat 32

Oude Haven 11.

-0-0-

Morgen 1 oktober 15.30 uur zijn:

Gerben Wijnja

en

Tjammie Dantuma

bereid elkaar het jawoord te geven, op het stadhuis te Sneek.

Gelegenheid om te feliciteren van 17.00 tot 18.30 uur in

Restaurant Leeuwarden, Parkstraat.

Grootzand 51

Ernst Casimirstraat 18

Toekomstig adres:

Kaatsland 120

-0-0-

Dankbaar en blij geven wij kennis van geboorte van ons
dochttertje en zusje

Wilma

A. Nijdam

H. Nijdam-Damstra

Jaap

Reny

IJlst, 4 augustus 1971

Stadslaan 73

-0-0-

Peter en Jacqueline Nijdam

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

Robert Gezines Rudolf

Meppel, 20 september 1971

Pieter Aertsstraat 9

-0-0-

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis
van de geboorte van ons dochttertje en zusje

Boukje-Petronelle

R. Wijnia

P. Wijnia-Noteboom

-70-

Reinder
Dirk
Engelum, 10 oktober 1971
Harnedyk 39

-0-0-

Heden is van ons heengegaan in de volle overtuiging van het geloof, op de leeftijd van 75 jaar, mijn dierbare man, onze lieve en zorgzame vader, behuwd- en grootvader Franke Wijnja
Eerder weduwnaar van Maria Elisabeth Mulder

Baarn: H.P. Wijnja-Stoop
Amsterdam: M.A. Steinberg-Wijnja
Vancouver: C. Wijnja
 A. Wijnja-Beekman
Vancouver: D. Wijnja
 A. Wijnja-Koopmans
's Gravenhage: J. Anijs-Wijnja
 J.R.F. Anijs.

Hoek: H. Wijnja
 C.J.E. Wijnja-van den Berg
Baarn: H.W. Wijnja
en kleinkinderen

Baarn, 8 augustus 1971
Steynlaan 3

-0-0-

Hjoed forstoar ús leave heit, pake en húsgenoat
Willem Pieter Nijdam
Hy waerd 79 jier.
Ljouwert, 24 augustus 1971
Nijlânsdyk 32
Corr.-adres:
Robert Kochstrjitte 19
Ljouwert.

S.E.J. Lijzenga-Nijdam
G. Lijzenga
Wouter
Otto
E.M. Nijdam
Mej. J. Mengers

Ons mede bestuurslid neef Willem Pieter Nijdam is ons door de dood ontvallen.

Tot mijn spijt kom ik als voorzitter van onze familievereniging niet op de begrafenis aanwezig zijn, daar ik door ziekte van mijn vrouw, buiten de stad was en wel in Delft, waar mijn vrouw in een ziekenhuis werd verpleegd.

Aan de familie betuig ik mijn innige deelneming in dit verlies en dan weet ik, dat ik namens alle leden spreek.

-0-0-

In plaats van kaarten

Heden overleed onze lieve zuster, schoonzuster, tante, behuwd- en oudtante

Tine Woortman

in de ouderdom van 77 jaar.

Roden:

H. Woortman

G.B. Woortman-Boer

S. van der Meer-Woortman

P. van der Meer

Wieringerwerf:

E. Hoekstra-Woortman

H. Hoekstra

J. Veendorp-Woortman

W. Veendorp

en kinderen.

De overledene is opgebaard in een der rouwkamers van het "Gebouw Esdoornlaan 187", Groningen.

Bezoekuren aldaar: 's avonds van 7 tot 8 uur.

De crematie zal plaatsvinden op woensdag 1 september a.s. te Groningen om 14.00 uur vanuit Aula I.

Roden, 27 augustus 1971

Correspondentie-adres: Noordenveld 31.

-0-0-

Op Zijn tijd heeft God tot Zich genomen onze lieve en zorgzame moeder en grootmoeder

Bregtje Nijdam-Wouters

op de leeftijd van 74 jaar.

In het kruis zal 'k eeuwig roemen

en geen wet zal mij verdoemen

Christus droeg de vloek voor mij,

Christus is voor mij getorven

heeft gena voor mij verworven

'k Ben van dood en zonden vrij.

Franeker, 6 oktober 1971

Raadhuisplein 10

Franeker: J. Nijdam
I.Th. Nijdam-Demandt
Dedemsvaart: J. Visser-Nijdam
J. Visser
en kleinkinderen.
-0-0-

God nam uit onze familiekring weg onze zwager
Siebe K. Osinga
in de ouderdom van bijna 80 jaar,
echtgenoot van G. Wijnia.
Leeuwarden: W.J. Wijnia
Marrum: A. Wijnia-Gietema
Utrecht: E. Wesbonk-Wijnia
S.E. Westbonk
Franeker, 7 oktober 1971.
-0-0-

Burgelijke Stand: Augustus - September

Gemeente Leeuwarderadeel
ondertrouwd S. Nijdam
en
S. Lemstra
-0-0-

Gemeente Heerenveen
ondertrouwd S.A. Nijdam
en
R. Wind
-0-0-

Gemeente Sneek
geboren Amarins dochter van
U. Wijnja
en
A. Lont
-0-0-

Gemeente Wonseradeel
overleden W. Tol e/v.
W. Wijnia.
-0-0-

Familie-Nieuws

In het kader van het zilveren jubileum van de personeelsvereniging van Lankhorst Touwfabrieken te Sneek werd 9 oktober j.l. o.m. een damtoernooi gehouden, waaraan meer dan 160 Friese dammers deelnamen.

Na de deelnemers welkom geheten te hebben, richtte de directeur van bovenvermeld bedrijf zich speciaal tot onze neef K. Nijdam te Sneek. Daarvoor was dan ook alle reden. Neef Klaas Nijdam is namelijk vanaf de oprichting lid van de damcommissie.

Vanwege het verdienstelijk werk, wat hij gedurende deze periode hiervoor had gedaan, werd hem een fraai cadeau (een koekoeksklok) en een bloemstuk aangeboden.

-0-0-

Oud en Nieuw

Als we onze dagtaak in het productieproces hebben vervuld, dan kunnen we volstaan met eten en drinken en lui in een stoel naar de televisie kijken.

Veel meer is niet meer nodig in het gecultiveerde bestaan van vandaag. En juist zo te leven zijn we bezig veel te verliezen.

Het is wel algemeen bekend, dat onze gezondheid er niet op vooruit gaat. We bewegen ons te weinig en eten te veel, wat een slechte uitwerking heeft op onze bloedvaten.

Wij kruipen in de auto, als we de kleine afstand die wij moeten afleggen best hadden kunnen lopen.

En onze zenuwen hebben het ook hard te verduren.

Men strooit de vraagtekens over de ervaringen van de mensheid als pepernoten om zich heen.

Vaste stellingen, die al jaren als vaststaand zijn aangenomen, beginnen te wankelen, meestal met een stortvloed van woorden om het eenvoudige ingewikkeld te maken.

Nu ik deze woorden schrijf, denk ik aan een brug. Een brug is een overspanning tussen twee oevers, of laat mij het deze keer zo zeggen, een overspanning tussen oud en nieuw.

Wie vlug wil, bouwt geen brug maar neemt een duik in het snelstromend water van onze tijd en bereikt de overkant niet. Wij kunnen ook een brug bouwen, maar er toch voor blijven staan, bang voor al het nieuwe dat ons wacht aan de overkant. Wij kunnen ook over de brug gaan en meenemen alles wat deugdelijk is en zo af en toe teruggaan, om te halen wat vergeten was.

Als we dat doen, dan leven wij uit het oude in het nieuwe.
Natuurlijk moeten we in het nieuwe weleens blaffen.

Geweldig soms. Horen en zien vergaat je dan.

Maar het is toegestaan.

Ook het bijten! Soms vreet men elkander bijna op.

Vraagtekens, vaste stellingen wankelen, stortvloed van woorden. Even terug over de brug om weer iets op te halen, want het moet blijven oud en nieuw.

-0-0-

Eigen poedel als diner in Chinees eethuis.

Een zwitsers echtpaar heeft bij zijn terugkeer uit Azië tegenover een krant in Zürich relaas gedaan van een gruwelijke ervaring die hun in Hongkong is overkomen.

De man en zijn vrouw waren vergezeld van hun poedeltje, een chinees eethuis binnengestapt. Tegenover de bediende wilden ze duidelijk maken dat ook de poedel voedsel moest hebben. Aangezien zij de taal niet machtig waren leek gebarentaal de oplossing.

Er werden eetgebaren gemaakt waarbij men op de hond wees. Vermoedelijk denkend "de klant is koning" nam de bediende de poedel mee naar de keuken, het echtpaar achterlatend met de gedachte dat het dier daar gevoed zou worden.

De Zwitsers kregen de schrik van hun leven, toen geruime tijd later hun diner werd geserveerd. Op een schotel lag het poedeltje, bruingebraden en gearneerd met saus en bamboescheuten.

-0-0-

Een nieuw soort lift: kist aan touw.

Voor u gelezen in de mededelingen van de Technische Dienst van het Ned. Inst. voor Lifttechniek:

Als een komische passage uit een boekwerk doet deze brief aan, van een man die zijn verzekeringsmaatschappij een niet bepaald alledaagse schade mededeelde. Toch is de brief niet verzonnen, het is een document van onvrijwillige humor.

Zeer geachte verzekering,

Nadat ik nu in het ziekenhuis ben en weer kan schrijven moet ik U zeer geëerde verzekering, vragen mijn bij een onval geleden schade als volgt te noteren:

Ik had van de bouw van mijn kleine huisje nog wat bakstenen over en had deze wegens de droogte op zolder opgeslagen.

Nu wilde ik echter een kippenhok bouwen en daartoe de boven

opgeslagen stenen gebruiken. Daarvoor bedacht ik me de volgende machinerie:

De zolder heeft aan de buitenkant een deur, waaruit ik een balk bevestigde en daaraan een stok met een rol, waarover ik een touw liet lopen. Aan het touw had ik een houten kist bevestigd die ik dan omhoog trok; het touw had ik dan beneden aan een paaltje vastgebonden. Nu ben ik naar boven gegaan en heb de stenen in de kist geladen; dan ben ik weer naar beneden gegaan en wilde de stenen in de kist aan het touw langzaam laten zakken. Ik knoopte het touw los, had echter niet aan gedacht dat de stenen in de kist zwaarder waren dan mijn persoon. Toen ik bemerkte dat de stenen zo zwaar waren, hield ik het touw goed vast opdat de stenen niet naar beneden zouden vallen en kapot gaan, want die had ik toch nodig voor mijn kippenhok.

Zo gebeurde het dat de stenen mij aan het touw naar beneden trokken, waardoor de kist mijn linker schouder openscheurde toen wij elkaar in het midden tegenkwamen. Overigens ben ik de kist goed voorbij gekomen.

Heb echter boven mijn hoofd gestoten en wel eerst aan de stok en daarna aan de balk.

Ondanks dat heb ik toch het touw vastgehouden om niet naar beneden te vallen.

Op hetzelfde ogenblik echter is de kist met de stenen beneden op de grond gekomen. Door de heftige stoot is de bodem eruit gebroken en zo kon het gebeuren dat de kist weer rechter werd dan ik. Het gevolg daarvan was, dat ik als het zwaardere deel weer naar beneden suisde en de omranding van de kist naar boven, waarbij wij elkaar weer in het midden tegenkwamen. Daarbij schramde wat over was van de kist mijn rechter schouder.

Toen de kist boven was, viel ik beneden zo ongelukkig op de grond, dat ik mijn rechter been gebroken heb en meteen in onmacht viel. Alleen daardoor kon het gebeuren dat ik het touw losliet, wat het gevolg had dat de kist, weliswaar zonder bodem, als een peer van boven op mij viel en mij zo ongelukkig trof dat ik binnenkort boven en onder gebit aangemeten krijg. Dat de schade nog niet groter is geworden, dank ik Uw verzekeringsagent, bij wie ik een ongevalsverzekering moest ondertekenen en bij wie ik na herstel van mijn gezondheid en mijn tanden de rekening zal afgeven.

Als U deze voldaan hebt, zal ik U in ons dorp aanbevelen.

(Uit F.A.Z.Tü 11 (1970) No.7 juli)

Uit de pers in de 18e eeuw.

1947.

Frans ultimatum aan Nederland betr. Stads-Vlaanderen.
De Fransen nemen dit in bezit.
Stadhouder Willem Karel Friso wordt stadhouder van de
gewesten.

-0-0-

Te Sloten passeren 32 recruten op doortocht naar Leeuwarden.

-0-0-

De Scheepsbouw te IJlst bloeit zoals nergens in Friesland
het geval is.

-0-0-

De helft van het garnizoen te Sloten moet naar Leeuwarden
vertrekken.

-0-0-

Een schip met 1300 pond paling aan boord gaat van Workum
naar Londen.
Jaarlijks levert Workum ongeveer 100.000 pond paling
aan Londen.

-0-0-

De Landerijen stijgen in prijs waar de veepest is uit-
gewoed.

-0-0-

De staten beramen maatregelen tegen een mogelijke koper-
aanval.
Ongeregeldheden in Francker. Een Zwitserse student Koening
was het niet eens met het regeringsbeleid.
Men sleurde hem zijn huis uit. Hij werd veroordeeld tot een
aanzienlijke geldboete.

-0-0-

Franse overwinning bij Lafeld. De Fransen belegeren Maas-
tricht.

-0-0-

1747-1748.

6000 stuks vee sterft in Friesland aan de veepest.

-0-0-

Uit de oude doos.

Vreugde door K.C. Nijdam 1850.

De ware vreugd.
'k Min de vreugd
In mijn jeugd.
'k Leef steeds vrolijk en verheugd
Leed noch smart
Knellen 't hart
Vaak in 't zorg verward
Komt niet nodeloos
's Levens lente duurt zoo kort
D' ouderdom.
Oud en krom
Ziet draa naar ons om.

-0-0-

Maar geen vreugd
Zonder deugd
Schenkt ons immer 't zoetst geneuge
D' ondeugd knaagt
Zij belaagt
't hart door angst gejaagd
Ware vreugde smaakt het niet
Die de reine deugd ontvliet
Die het kwaad
Immer laat
Volgt der wijze raad.

-0-0-

Over duiten en centen.

Heel lang geleden kon de jeugd een duit besteden voor
snoepgoed.
Een duit was het achtste deel van een stuiver.
Twee duiten hadden de waarde van een oortje.
Men kon zijn laatste oortje versnoepen of althans kijken
alsof men dat had gedaan.
Duiten en oortjes bestaan niet meer, halve centen en
halve stuivers ook niet,
Straks gaat de cent eraan.
Voor de detailhandel is dat een strop.

Hoeveel artikelen zijn niet geprijsd op 89 cent of 19 cent, in elk geval voor een prijs, die op het cijfer 9 eindigt. Zodat we één cent terug krijgen.

Dat is dan afgelopen. De 89 cent wordt misschien 95 cent.

Het is wel logisch dat de cent verdwijnt.

Als de economen ons voorrekenen, dat de gulden in enkele jaren de helft aan waarde heeft ingeboet, dan betekent zulks dat de cent ook maar een halfje waard is, een halfje van vroeger wel te verstaan.

De munt met de laagste waarde wordt dan een stuiver.

Voorlopig moeten we nog maar op de kleintjes passen.

-0-0-

Aan de kaak gesteld.

Wanneer wij iemand bedreigen met hem aan de kaak te zullen stellen, zal dat niet aangenaam in zijn oren klinken. Wij zijn dan van plan dingen over hem te vertellen die het daglicht niet kunnen verdragen, die hij liever geheim wil houden.

Vroeger werd iemand in letterlijke zin aan de kaak gesteld.

Deze kaak was meestal een paal tegen de voorgevel van het stadshuis. De gestrafte moest op een verhoging plaats nemen, zijn hals werd in een ijzeren halsband geklemd en soms werden armen en benen vastgemaakt in ijzeren beugels aan de muur.

Meestal koos men de marktdag uit voor de voltrekking van de straf, dan was er veel volk op de been.

Daarom stond de tentoongestelde ook op een verhoging, het "schandstoepje" zodat iedereen hem goed kon zien.

Een burger van Gouda heeft daar in 1428 eens drie dagen lang te pronk gestaan. Als aanhanger van Jacoba van Beieren had hij zich oneerbiedig uitgelaten over Filips van Bourgondië. Het publiek wist gauw, waarom hun stadsgenoot daar moest staan.

Iemand die graan gestolen had, kreeg een korenzak om de hals; een lakendief werd een lap laken om de mouw gespeld; een vrouw die haar kind te vondeling had gelegd kreeg een pop in haar armen. Valse munsters werd een munt als brandmerk in de kaak gebrand.

-0-0-

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING

Voorzitter : T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden, tel. 05100-22167.

Penningmeester : C. v.d. Schoot Azn., Torenflat 179
van Lenneplaan, Groningen.
Tel. 050-52536.

LEDEN:

H. Nijdam - Smit : Boerhavelaan 113, Groningen
Tel. 050 - 53701

K. Nijdam : Gaestwei 24, Oudemirdum
Tel. 05147 - 405

=====
POSTREKENING : 82.67.24 t.n.v. penningmeester
NIJDAMSTRA - STICHTING, Groningen.

FAMILIEBLAD : "De Nijdamstra Tyngje", lid/abonnees
betalen f 4,25 per half jaar.
Donateurs (leden) f 1,-- per half
jaar.

REDACTIE : T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
Leeuwarden.

ADMINISTRATIE : K. Nijdam, Gaestwei 24,
Oudemirdum. Tel. 05147 - 405.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Gaestwei 24, Oudemirdum, (Gem. Gaaster-
land).

(Zo mogelijk opgave van nieuw adres)